

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 531/2026
06.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.771/24 од 14.05.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/25 од 18.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.771/24 од 14.05.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/25 од 18.12.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.771/24 од 14.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, за коју је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Од окривљеног је одузет револвер и обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/25 од 18.12.2025. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.771/24 од 14.05.2025. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени за кривично дело

за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Жалбе окривљеног и браниоца одбијене су као неосноване, а пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.771/24 од 14.05.2025. године у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Тодоровић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1 тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и одбије оптужбу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, а као незаконите доказе наводи исказе сведока - полицијских службеника ББ и ВВ из разлога што су поменути сведоци приликом давања исказа помињали оперативна сазнања. Доказна радња претресања о којој су сведочили почиње у стану, а све што се дешавало пре започињања доказне радње представља оперативна сазнања полиције, из ког разлога је требало издвојити из списка записнике о саслушању наведених сведока у вези чињеница које се односе на све што се дешавало пре самог претреса стана.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, из списка предмета произилази да су полицијски службеници ББ и ВВ у току поступка саслушани као сведоци на околности и чињенице које су непосредно запазили приликом поступања по наредби суда за претресање стана и других просторија од 08.05.2023. године, који су објаснили како су дошли на лице места, како се окривљени понашао критичном приликом, као и где су пронашли пиштољ и муницију, те да су о предузетим радњама сачинили записник о претресању стана и других просторија и потврду о одузетим предметима.

Како се, дакле, наведени сведоци у свом исказу нису изјашњавали о околностима везаним за оперативна сазнања до којих су дошли у вези са обављањем службене дужности, већ о околностима које су непосредно видели приликом обављања службене радње критичном приликом, то је поднети захтев оцењен као неоснован у

делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева окривљеном. Међутим, наведену повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним пресудама из разлога што наводи да су саслушани сведоци ГГ и ДД поткрепили одбрану окривљеног у делу његове одбране да је имао намеру да преда оружје. Према ставу браниоца окривљеног, наредбом о предаји нерегистрованог оружја и муниције од 08.05.2023. године остављен је период од месец дана да се под наведеним условима преда оружје, те је у тих месец дана била искључена одговорност за држање оружја, а окривљени је, како је то изнео у својој одбрани коју су поткрепили и искази сведока, имао намеру да преда наведено оружје, па је, како то бранилац закључује, у односу на њега апсолутно постојао основ који искључује кривично гоњење.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тодоровића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.